

הכבד שעוושה לה, הוא עושה לפהך, שם המליך כועס עלייה פעעם אתה או פעםם, היה לו שלום עמה ויחזיר אותה לבתו, והוא שואל אותה, מי כבד את אותך? או מי זולך? או אם גרש אותה למלכות אחרת?

במו כן הקדוש ברוך הוא גרש את השכינה ונורק אותה מביתו, זהו שפטותם ובפצעיהם שלחה אמכם, והלא כל מי שמכבד את אותה בצלות, הוא כבד את הקדוש ברוך הוא, או מי שמזלול בה, הוא מזלול בקדוש ברוך הוא, ומושום זה כי מכבדי אכבר ובין יקלו, שאף על גב שהקדוש ברוך הוא מכר אותה בחתאי בנייה בצלות הרבייה, הוא שומר אותה והוא יגאל אותה, וסוד הדבר - וכי ימכר איש את בתו לאמה לא יצא בצאת העבדים, אלא יצא בת חורין, משומם שבגלוות בראשונה, שלא היה לה בעלה, שהיא התורה, חמורות שלה, לא הוציא אותה בת חורין, ויצאה בחפazon במו עבר שפורים מאדרונו ואין לו שטר שחרור, אבל בגאלה האחרונה, שיש לה בעלה שהוא בן חורין, לא יצא בחפazon ולא יצא במו עבדים, שנאמר בהם עבדים הינו לפיעעה במצרים, אלא יצא בת חורין, ומושום זה כי ימכר איש את בתו לאמה לא יצא בצאת העבדים. ומניין לנו שטורה היא תורה? זה הוא שפטותם ומהכתבם אליהם הוא חרota על הלה, והוא יהיה לה בגאלה האחרונה חרota מפלאך המות, שלא ימוש משית בין אפרים, חרota משובד מלכיות מלכיות, שלא ישמעבדו בה ובכוניה לעוזם, ותהייה לה חרota ולכוניה מכל החטאיהם קרעיהם של העולם, שהם ערבות רב, וישראלי

שלם בינה ואבין בעלה, הלא כל יקרא דעתך לך למלכה עביד,adam מלכא פעס עלה זמנה חדר או פרין, יהא ליה שלם עמה ויחזיר לה לבייה, ואיהו שאל לה מאן אוקיר לך או מאן זולך בה, או אם פריך לה למלכתה אחרת.

בגונא דא קודשא בריך הוא פריך לה לשכינתא, וארמי לה מביתיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפצעיהם שלחה אמכם, והלא כל מאן דאוקיר לה בצלותה לקודשא בריך הוא מזלול, ובגין דא כי מכבדי אכבר ובוזי יקלו, דאף על גב דיקודשא בריך הוא זבין לה בחובין דבנה בא בצלותה רבייה, ואיהו נטיר לה ואיהו יפרוק לה, ורזה דמלה (שמות כא ז) וכי ימפור איש את בתו לאמה לא יצא בצאת העבדים, אלא תפוק בת חורין, בגין דבגלוותה קדמאותה דלא הוות לה בעלה דאייה אוריתא חרוי דיליה, לא נפקת לה בת חורין, ונפקת בחפazon בעבד דברח מרובניה ולא אית לה שטר חרוי, אבל בפרקנא בתרייתא דאית לה בעלה דאייה בן חורין, לא יצא בחפazon ולא יצא בעבדין, דאתמר בהון עבדים הינו לפערעה במצריים, אלא תפוק בת חורין, בגין דא כי ימפור איש את בתו לאמה לא יצא בצאת העבדים.

ומנין דאוריתא איה חרota, הדא הוא דכתיב (שמות יב ט) ומהכתבם כתב אליהם הוארות על הלה, ואיהו יהא לה בפרקנא בתרייתא חרוט מפלאך המות, דלא ימוש משים בין אפרים, חרוט משעבוד מלכיות דלא ישמעבדון בה ובבנה לאעלם, יהא לה חרוי ולבנה מפל מרעין בישין דעתמא